

تأثیر قابلیت نوآوری فناورانه بر عملکرد محصول دفاعی در صنعت فناوری برتر با میانجی‌گری مدیریت فناوری (موردکاوی در صنعت الکترونیک)

ابراهیم محمودزاده، علیرضا بوشهری، مجید رمضان، سمیه محرابی

چکیده

سازمان‌های دفاعی مبتنی بر فناوری برتر به دلیل ویژگی‌های خاص مانند: وابستگی به نوآوری، اهداف راهبردی، اتکا به دانش کاربردی و ماهیت پویا، نیازمند توجه بیشتر به قابلیت‌های متناسب با شرایط خود، از جمله قابلیت نوآوری می‌باشند. به همین دلیل در این پژوهش به بررسی اثر قابلیت نوآوری فناورانه (مشمول بر قابلیت نوآوری محصول و فرایند) بر عملکرد محصول دفاعی پرداخته شده است. روش تحقیق از منظر هدف، اکتشافی و توصیفی و از منظر دستاورد، کاربردی است. در راستای بومی‌سازی متغیرهای ادبیات موضوع با سازمان‌های دفاعی مبتنی بر فناوری برتر در ایران، از روش گروه کانونی استفاده و داده‌های موردنیاز، در قالب پرسشنامه از ۵۸ سازمان دفاعی حوزه الکترونیک جمع‌آوری شد. تحلیل نتایج معادلات ساختاری کمترین مربعات جزئی با استفاده از ابزار پی‌اچ‌اس، نشان می‌دهد قابلیت نوآوری محصول و فرایند، موجب بالا رفتن کیفیت مدیریت فناوری می‌گردد. علاوه بر تایید معناداری مسیرهای مدل، نقش میانجی‌گری مدیریت فناوری در مسیر قابلیت نوآوری فرایند و عملکرد محصول دفاعی مورد پذیرش قرار گرفت. با توجه به یافته‌ها، پیشنهاد می‌گردد مدیران در راستای ارتقای قابلیت نوآوری فرایند و محصول در سازمان عمل نموده تا ضمن افزایش کیفیت مدیریت فناوری، عملکرد محصول دفاعی را از منظر راهبردی و پاسخگویی به نیاز مشتریان بهبود دهند.

واژگان کلیدی: عملکرد محصول دفاعی، قابلیت نوآوری محصول، قابلیت نوآوری فرایند، مدیریت فناوری، فناوری برتر چکیده